

90 DOKAZA IZ BIBLIJE KOJI DOKAZUJU DA ISUS NE MOŽE DA BUDE BOG

تسعون فقرة تنفي الألوهية عن عيسى عليه
السلام

<Srpski – Serbian >

Autor:

Adenino Otari

۴۰۸

Prevod:
Marko Vučković

Revizija:
Ljubica Jovanović
Fejzo Radončić

ترجمة: ماركو وتسكوفيتس

مراجعة : فيزو رادونتشيتش

90 dokaza iz Biblije koji dokazuju da Isus ne može da bude Bog

U ime Boga, Milostivog, Samilosnog

U sva četiri Jevanđelja se pominje da je Isus kazao:
„Blago mirotvorcima; oni će biti prozvani sinovima Božijim.“

Reč „sin“ ne može biti prihvaćena bukvalno jer se u Bibliji, Bog očito mnogim svojim izabranim slugama obraća sa rečju „sin“ nazivajući ih „sinovima“. Jevreji su verovali da je Bog jedan, da nema ženu ni decu u bilo kom doslovnom smislu. S toga je očigledna fraza „sin Božiji“ jedino značila „sluga Božiji“; tj. onaj koji je, zahvaljujući svojoj vernoj službi, bio blizu Boga i Njemu drag kao što je sin drag svom ocu.

Hrišćani, oni koji su grčkog ili romanskog porekla su kasnije zloupotrebili ovaj termin. U njihovom nasleđu, „sin Božiji“ označavao je otelotvorene boga ili nekoga rođenog iz fizičke zajednice muških i ženskih bogova. Ovo može biti viđeno u **Delima apostolskim, 14:11-13**, gde čitamo da kada su Pavle i Barnaba propovedali u jednom Turskom gradu, pagani su tvrdili da su oni

otelotvoreni bogovi. Varnavu su nazivali rimskim bogom Jupiterom, a Pavla Rimskim bogom Merkurom.¹

Osim toga, grčka reč iz Novog Zaveta prevedena sa „sin“ je reč „pias“ i „paida“ što u prevodu znači „sluga“ ili „sin“ (u smislu sluge). Ova reč koja je prevedena sa „sin“ se odnosi na Isusa, a „sluga“ kada se odnosi na sve ostale, na osnovu nekih prevoda Biblije. Tako da saglasno sa ostalim biblijskim stihovima, Isus je jedino govorio da je on Božiji sluga.

Dodatni problemi sa trojstvom

Za hrišćanina je Bog morao da preuzme ljudski oblik da bi razumeo ljudska iskušenja i patnju, ali to verovanje nije nigde zasnovano na jasnim Isusovim rečima. Bog ne mora da bude iskušan i da pati kako bi mogao da razume i oprosti grehe ljudima jer je On Sveznajući, Stvoritelj čoveka. Ovo je iskazano u biblijskom stihu:

„I reče Gospod: Dobro videh nevolju naroda svog u Misiru, i čuh viku njegovu od zla koje mu čine nastojnici, jer poznah muku njegovu.“ (Izlazak, 3:7)

Bog je oprštalo grehe pre Isusovog pojavljivanja, i on nastavlja da opršta bez ikakve pomoći. Kada vernik zgreši, od njega se očekuje da se iskreno pokaje kako bi mu Bog primio oprost. Zaista, počast koja nam se nudi

¹ Biblija u prevodu Karadžić-Daničić

da se pokorimo i ponizimo pred Bogom zarad spasenja je data celom čovečanstvu. U Bibliji je rečeno:

„Nema osim mene drugog Boga, nema Boga pravednog i Spasitelja drugog osim mene. Pogledajte u mene, i spasićete se svi krajevi zemaljski; jer sam ja Bog, i nema drugog.“ (Isaija, 45:21-22, Jona 3:5-10)

Na osnovu ovog psalama iz Biblije, ljudi mogu da dobiju oprost greha kroz iskreno pokajanje koje zatraže direktno od Boga. Ovo je istina u svim vremenima i na svim mestima. Nikada nije postojala potreba takozvane Isusove posredničke uloge dostizanja pokajanja. Činjenice govore za sebe. Ne postoji istina u vezi hrišćanskog verovanja da je Isus umro za naše grehe i da je spas jedino dostižan kroz Isusa. Šta je sa spasenjem ljudi pre Isusa? Isusova smrt niti donosi iskupljenje greha, niti je na bilo koji način ispunjenje biblijskog proročanstva.

Hrišćani tvrde da se pri Isusovom rođenju dogodilo čudo otelotvorenja Boga u formi ljudskog bića. Reći da je Bog zaista postao ljudsko biće za sobom povlači mnoga pitanja. Postavimo sledeće o čoveku-bogu Isusu:

*Šta se dogodilo sa njegovim odreskom kože nakon obrezivanja: „**I kad se navrši osam dana da ga obrežu, nadenuše mu ime Isus...**“ (Luka, 2:21)? Je li se taj deo kože uzdigao na nebo, ili je istrunuo kao što bi i bilo koji deo ljudskog mesa?

*Šta se događalo sa njegovom kosom tokom njegovog života, njegovim noktima i krvlju koja je prolivala iz njegovih rana? Jesu li čelije na njegovom telu umirale kao i kod svakog čoveka? Ako njegovo telo nije funkcionalo na isti način na koji ljudsko telo funkcioniše, onda nije zaista mogao biti pravo ljudsko biće kao ni istinski Bog. Ipak, ako je njegovo telo funkcionalo na ljudski način, ovo bi anuliralo svaku tvrdnju o njegovom božanstvu. Bilo bi nemoguće da bilo koji Božiji deo, čak i otelotvorenog Boga, istruli na bilo koji način i da se još uvek naziva Bogom. Večiti, jedini Bog, u potpunosti ili jednim svojim delom, nikada ne umire, ne raspada se i ne truni: „**Jer Ja Gospod, ne menjam se.**“ (Malahija, 3:6)

Da li je Isusovo telo boravilo na sigurnom mestu nakon njegove smrti?

Osim da Isusovo telo nikada nije prolazilo kroz proces starenja (propadanja) tokom njegovog života on nije mogao biti Bog, ali ako nije podlezalo „propadanju“ on onda nije istinski bio ljudsko biće.

Biblija kaže da Bog nije čovek

- „**Bog nije čovek.**“ (Brojevi, 23:19)
- „**Jer sam ja Bog a ne čovek.**“ (Osija, 11:9)

Isus je nazivan čovekom na mnoga mesta u Bibliji

- ‘... čoveka koji vam istinu kazah.“ (Jovan, 8:40)
- „Poslušajte reči ove: Isusa Nazarećanina, čoveka od Boga potvrđenog među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko Njega među vama, kao što i sami znate.“ (Dela apostolska, 2:22)
- „Jer je postavio dan u koji će suditi vasionom svetu po pravdi preko čoveka koga odredi...“ (Akti, 17:31)
- „Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus.“ (1 Timotej, 2:5)

Biblija kaže da Bog nije sin čovečiji

- „**Bog nije čovek da laže, ni sin čovečiji da se pokaje.**“ (Brojevi, 23:19)
- Biblija često Isusa naziva „sinom čovečijim.“
- „.... tako će i Sin čovečiji..“ (Matej, 12:40)
- „**Jer će doći Sin čovečiji...**“ (Matej, 16:27)
- „.... dok ne vide Sina čovečijeg gde ide u carstvu svom.“ (Matej, 16:28)
- „**No da znate da vlast ima Sin čovečiji.**“ (Marko, 2:10)
- „**Jer je on Sin čovečiji.**“ (Jovan, 5:27)

U jevrejskim pismima, „sin čovečiji“ je takođe korišćen mnoštvo puta kada se govori o ljudima (Jov, 25:6; Psalmi, 80:17; 144:3; Jezekilj, 2:1; 2:3; 2:6-8; 3:1-3).

Bog sam Sebi nikada ne bi bio kontradiktoran govoreći da On nije sin čovečiji, a zatim da postane ljudsko biće koje je zvano „sin čovečiji“. Ne priliči Bogu da tako uradi. Zapamtite da Bog nije autor konfuzije. Takođe, ljudska bića, uključujući Isusa, nazivana su „sinovima čovečijim“ izričito da bi se izdvojili od Boga, koji nije „sin čovečiji“ prema Bibliji.

Biblijka kaže da je Isus poricao da je on Bog

- Isus je odgovorio čoveku koji ga je nazvao „blagim,“ pitajući ga, „**što me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednoga Boga.**“ (Luka, 18:19)
- „**A on reče mu: što me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednoga Boga. A ako želiš ući u život, drži se zapovesti.** (Matej, 19:17)

Isus ljudima nije podučavao tome da je on Bog

Da je Isus ljudima govorio da je on Bog, on bi prihvatio kompliment od ovog čoveka. Umesto toga, Isus ga je ukorio, poricajući da je blag, tj. Isus je poricao da je on Bog.

Biblijka kaže da je Bog veći od Isusa

- „...jer je Otac moj veći od mene.“ (Jovan, 14:28)
- „**Otac moj koji mi ih dade je veći od sviju.**“ (Jovan, 10:29)

Isus ne može biti Bog ako je Bog veći od njega. Hrišćansko verovanje da su Otac i sin jednaki je u jasnom kontrastu sa jasnim Isusovim rečima.

Isus nikada nije podučavao svoje učenike da ga obožavaju

- **A On im reče: kad se molite Bogu govorite: Oče naš koji si na nebesima...“ (Luka, 11:2)**
- „I u onaj dan nećete me pitati ni za što. Zaista, zaista vam kažem da što god uzištete u Oca u ime moje...“ (Jovan, 16:23)
- „ Ali ide vreme, i već je nastalo, kad će se pravi bogomoljci moliti Ocu duhom i istinom, jer Otac hoće takvijeh bogomoljaca.“ (Jovan, 4:23)

Da je Isus bio Bog, otvoreno bi tražio da bude obožavan

Ali Isus, mir nad njim, to nije nikada tražio, već suprotno tome, tražio je od nas da jedino Boga na nebesima obožavamo, i s toga, on nije bio Bog.

Isus je obožavao jedinog istinitog Boga

„A ovo je život večni da poznaju Tebe, jedinog istinitog Boga, i koga si poslao, čoveka Isusa Hrista.“ (Jovan, 17:3)

„Tih, pak, dana izide na goru da se pomoli Bogu; i provede svu noć na molitvi Božijoj.“ (Luka, 6:12)

„Kao što ni Sin čovečji nije došao da mu služe, nego da služi i da dušu svoju u otkup da za mnoge.“ (Matej, 20:28)

Kako se Isus molio Bogu?

„I otisavši malo pade na lice svoje moleći se i govoreći: Oče moj! Ako je moguće da me mimoide časa ova; ali opet, ne kako ja hoću nego kako Ti.“ (Matej, 26:39)

„On u dane tela svog moljenja i molitve k Onome koji Ga može izbaviti od smrti s vikom velikom i sa suzama prinošaše, i bi utešen po svojoj pobožnosti.“ (Matej, 58:7)

Kome se Isus molio padajući na svoje lice?

Da li se Isus u suzama za svoje spasenje od smrti molio sebi? Ni jedan se čovek, zdrav ili bolestan, ne moli sebi! Zasigurno, odgovor mora biti jasan „NE.“ Isus se molio „jedinom istinitom Bogu.“ Isus je služio Onome Ko ga je poslao. Može li se naći čistiji dokaz da Isus nije Bog?

Kur'an potvrđuje da je Isus pozivao obožavanju jedinog istnitog Boga (Allaha).

„Allah je doista i moj i vaš Gospodar, pa se Njemu klanjajte; to je Pravi put!“ (Kur'an, 3:51)

Isusovi apostoli nisu verovali u to da je on Bog

Dela Apostolska iz Biblike opisuju aktivnost sledbenika kroz vremenski period od trideset godina nakon što je Isus uzdignut na nebo. Kroz ceo ovaj period, oni se nikada nisu pozivali na Isusa dodavajući da je on Bog. Na primer, Petar je ustao sa jedanaest ostalih apostola i obratio se većoj grupi ljudi rečima:

„Ljudi Izrailjci! Poslušajte reči ove: Isusa Nazarećanina, čoveka od Boga potvrđenog među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko Njega među vama, kao što i sami znate.“ (Dela Apostolska, 2:22)

Za apostola Petra, Isus je bio Božiji sluga (prema Mateju, 12:18) - „**Gle, sluga moj, koga sam izabrao, ljubazni moj, koji je po volji duše moje**“.

„Bog Avramov i Isakov i Jakovljev, Bog otaca naših, proslavi slugu svog Isusa.“ (Dela Apostolska, 3:13)

„Vama Bog najpre podiže svog slugu Isusa, i posla ga da vas blagosilja da se svaki od vas obrati od pakosti svojih.“ (Dela Apostolska, 3:26)

Kada se suočio sa opozicijom višeg autoriteta, Petar je rekao:

„A Petar i apostoli odgovarajući rekoše: Većina se treba Bogu pokoravati negoli ljudima. Bog otaca naših podiže Isusa.“ (Dela Apostolska, 5:29-30)

Isusovi sledbenici su se molili Bogu baš onako kako ih je to Isus naučio. „**Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje, da dođe carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu.**“ (Luka, 11:2) Smatrali su Isusa Božijim slugom.

„Jednodušno podigoše glas ka Bogu i rekoše: Gospode Bože, Ti koji si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima.“ (Dela Apostolska, 4:24)

„Tvog svetog slugu Isusa, koga si pomazao.“ (Dela Apostolska, 4:27)

„I pružaj ruku svoju na isceljivanje i da znači i čudesa budu imenom svetog sluge Tvog Isusa.“ (Dela Apostolska, 4:30)²

Kur'an govori da je Isus kazao:

„Ja sam Božiji rob“- on reče - „meni će On Knjigu dati i verovesnikom me učiniti.“ (Kur'an, 19:30)

Biblijia govori o tome da je Isus bio Božiji sluga

² Citati preuzeti iz engleskog prevoda Biblike.

„Gle, sluga moj, koga sam izabrao, ljubazni moj, koji je po volji duše moje: metnuću duh svoj na Njega, i sud neznabоšcima javiće.“ (Matej, 12:18) Sa obzirom da je Isus Božiji sluga, on ne može biti i Bog.

Biblijna namgovorica da Isus nije ništa mogao da uradi svojom voljom

„A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: sin ne može ništa činiti sam od sebe nego što vidi da Otac čini; jer što On čini ono i sin čini onako.“ (Jovan, 5:19)

„Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koje me je poslao.“ (Jovan, 5:30)

Biblijna govorio o tome da se Isus nije smatrao ravnim Bogu

Kao što govori da je Bog činio čuda preko Isusa i da je Isus bio ograničen u svojim mogućnostima:

„A ljudi videći čudiše se, i hvališe Boga, koji je dao vlast takvu ljudima.“ (Matej, 9:8)

„Ljudi Izrailjci! Poslušajte reči ove: Isusa Nazarećanina, čoveka od Boga potvrđenog među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog

preko Njega među vama, kao što i sami znate.“ (Dela Apostolska, 2:22)

„... koji prođe činećo dobro i isceljujući sve koje đavo beše nadvladao; jer Bog beše s njim.“ (Deal Apostolska, 10:38)

Da je Isus bio Bog, Biblija bi jasno rekla da je Isus sam od sebe činio čuda bez pomena Boga. Činjenica da je Bog Isusa snabdevao moćima čuda pokazuje da je Bog veći od poslanika Isusa.

Takođe, Isus je bio ograničen u činjenju čuda

Jednom prilikom, kada je Isus pokušao da izleči slepog čoveka, taj slepac nije bio izlečen iz prvog pokušaja, nakon čega je Isus morao da pokuša još jednom. „**I dode u Vitsaidu; i dovedoše k Njemu slepoga, i moljahu ga da ga se dotakne. I uzevši za ruku slepoga, izvede ga napolje iz sela, i pljunuvši mu u oči metnu ruke na nj, i zapita ga vidi li šta. I pogledavši reče: Vidim ljudе gde idu kao drva. I potom opet metnu mu ruke na oči, i reče mu da pogleda: i isceli se, i vide sve lepo.**“ (Marko, 8:22-26)

Po Bibliji, jedna žena se izlečila od nezaustavlјivog krvarenja. Žena je prišla Isusu iza leđa i dodirnula mu ogrtač, nakon čega je bila momentalno izlečena. Isus nije znao ko ga je to dodirnuo:

„I odmah Isus oseti u sebi silu što izade iz njega, i obazrevši se na narod reče: Ko se dotače mene?“
(Marko, 5:30)

„I ne mogаше onde ni jedno čudo da učini, osim što malo bolesnika isceli metnuvši na njih ruke.“
(Marko, 6:5)

Sasvim je očigledno da neko sa takvom ograničenom moći ne može biti Bog. Moć činjenja čuda nije bila u Isusu već je Bog preko Isusa činio čuda. „Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe...“ (Jovan, 5:30)

Biblijia govori o tome da su Isusa u teškim vremenima pomagali anđeli

Bog, s druge strane nije u potrebi da bude pomagan. Ljudsko biće jeste. Svemogućem Bogu pomoć nije potrebna jer je on Svemoguć. Isusu je bila potrebna pomoć, i zato on ne može biti Bog.

„A anđeo mu se javi s neba, i krepi ga.“ (Luka, 22:43)

„I bi onde u pustinji dana četrdeset, i kuša Ga sotona, i bi sa zverinjem, i anđeli služahu mu.“
(Marko, 1:13)

Biblijia kaže da je Isus želeo ispunjenje Božije volje:

„Oče! Kad bi hteo da proneseš ovu čašu mimo mene! Ali ne moja volja nego Tvoja da bude.“ (Luka, 22:42)

„Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje, nego volju Oca koji me je poslao.“ (Jovan, 5:30)

„Jer siđoh s neba ne da činim volju svoju, nego volju Oca koji me posla.“ (Jovan, 6:38)

Da li su od jednopravnih članova Trojstva neki podređeni, i manje jednopravni od ostalih članova Trojstva? Čak iako oni imaju različite volje kao što je kazao Isus: „Ne tražim volje svoje...“ Da li se oni bezpogovorno pokoravaju komandama i željama drugih članova Trojstva? Jer Isus je kazao: „... nego volju Onoga koji me posla.“ Isus priznaje potčinjenost svoje lične volje, ali prema doktrini Trojstva oni bi svi trebali da imaju jednaku volju. Da li jedan od trojednih partnera mora da popusti i odustane od svoje lične volje u korist volje drugog člana Trojstva? Zar oni ne bi trebali da imaju jednu istu volju?

Biblija kaže da je Isus smatrao Boga različitim od sebe

„A i u zakonu vašem stoji napisano da je svedočanstvo dvojice ljudi istinito. Ja sam koji svedočim sam za sebe, i svedoči za mene Otac koji me posla.“ (Jovan, 8:17-18)

„Da se ne plaši srce vaše, verujte u Boga, i meni verujte.“ (Jovan, 14:1)

Da je Isus Bog, on ne bi Božije svedočenje smatrao različitim od svog svedočenja.

Bibija govori o tome da je Isus potčinjen Bogu

„Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž glava ženi; a Bog je glava Hristu.“ (1 Korićanima, 11:3)

„A kad Mu sve pokori, onda će se i sam sin pokoriti Onom koji mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu.“ (1 Korićanima, 15:28)

Bibija kaže da je Isus rastao mudro i u učenju

Samo je Bog Onaj Koji poseduje absolutnu mudrost, On je Najmudriji i on nema potrebu da uči. Stari Zavet na to ukazuje:

„Velik je Gospod naš i velika je krepot Njegova, i razumu Njegovom nema mere.“ (Psalmi, 147:5)

Dok je Isus rastao u učenju i sakupljanju znanja, a samo je Bog Sveznajući.

„I Isus napredovaše u premudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi.“ (Luka, 2:52)

Bog nema potrebe da uči, dok je Isus učio: „**Čak iako on beše sin, ali od onog što postrada nauči se poslušanju.**“ (Poslanica Jevrejima, 5:8)

Isus je bio ograničen u znanju naspram Božijeg znanja koje je bezgranično. Jer bilo je stvari koje Isus nije znao i morao je da ih nauči, on nije bio sveznajući, pa u skladu sa tim, on ne može biti Bog, jer Božije znanje je sveobuhvatno.

„A o danu tom ili o času niko ne zna, ni anđeli koji su na nebesima, ni sin, do Otac.“ (Marko, 13:32)

Biblija govori o tome da je Isus bio iskušan, ali Bog ne može biti iskušan

„Imajući, dakle velikog Poglavara svešteničkog, koji je prošao nebesa, Isusa sina Božijeg, da se držimo priznanja. Jer nemamo Poglavara svešteničkog koji ne može postradati s našim slabostima, nego koji je u svačemu iskušan kao i mi.“ (Poslanica Jevrejima, 4:14-15)

Stari Zavet ukazuje da se Bog ne može staviti na kušnju: „**Ni jedan kad se kuša da ne govori: Bog me kuša; jer se Bog ne može zlom iskušati, i On ne kuša nikoga.**“ (Jakovljeva poslanica, 1:13)

Zato što Bog ne može biti kušan, a Isus je bio u iskušenju, s toga, Isus nije Bog.

Biblija govori o tome da su Isusova učenja bila od Boga a ne od njega samog

„Tada im odgovori Isus i reče: Moja nauka nije moja, nego Onog koji me je poslao.“ (Jovan, 7:16)

Da je Isus Bog ne bi ovo izgovorio jer bi u suprotnom kazao da je ova doktrina njegova.

Biblija kaže da je Isus umro, međutim Bog ne može da umre

„I pretvoriše slavu večnog Boga u obilje smrtnog čoveka i ptica i četvoronožnih životinja i gadova.“ (Poslanica Rimljana, 1:23)

Večni i besmrtni Bog ne podleže smrti. Svojstvo apsolutne večnosti pripada samo Bogu.

Biblija kaže da je Isus živeo zbog Boga

„Kao što me posla živi Otac, i ja živim Oca radi; i koji jede mene i on će živeti mene radi.“ (Jovan, 6:57)

Isus ne može biti Bog jer je njegovo postojanje zavisilo od Boga.

Biblija kaže da su moći kojima je Isus raspolagao bile date

„I pristupivši Isus reče im govoreći: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.“ (Jovan, 28:18)

Bog je uvek absolutno svemoguć i Njemu niko ne daje moć koju već poseduje. U suprotnom On ne bi bio Bog jer bi bio slab. S toga, Isus ne može biti Bog.

Biblijka kažnjava da je Isus bio učen i da mu je Bog komandovao

„Kad podignite sina čovečijeg, onda ćete dozнати да sam ja, и да ниšta sam od sebe ne činim; nego kako me nauči Otac moј onako govorim.“ (Jovan, 8:28)

„Jer ja od sebe ne govorih, nego Otac koji me posla On mi dade zapovest šta će kazati i šta će govoriti.“ (Jovan, 12:49)

„Ako zapovesti moje uzdržite ostaćete u ljubavi mojoj, kao što ja održah zapovesti Oca svog i ostajem u ljubavi Njegovoj.“ (Jovan, 15:10)

Niko ne može zapovediti Bogu i podučavati Ga, inače Bog ne bi bio Sveznajući i bio bi podređen Svom učitelju. S obzirom da je Isus bio učen i bilo mu je zapovedano od strane Boga, Isus ne može biti Bog. Učenik i učitelj, zapovednik i onaj kome se zapoveda ne mogu biti jednaki.

Biblijka kažnjava da je Bog Isusa načinio „Gospodom“ i „Hristom“!

„Tvrdo dakle neka zna sav dom Izrailjev da je i Gospodom i Hristom Bog učinio ovog Isusa koga vi raspeste.“ (Dela Apostolska, 2:36)

Termin „gospod“ ili „gospodar“ je na mnogo mesta i na više načina upotrebljen u Bibliji, i drugi su pored Boga i Isusa nazivani „Gospodom.“ Na primer:

- 1) **“A kad bi u veče, reče gospodar od vinograda k pristavu svom.“**
- 2) **„Stražite dakle; jer ne znate kad će doći gospodar od kuće, ili uveče ili u po noći, ili u petle, ili ujutru.“** (Marko, 13:35)
- 3) **„Nema učenika nad učiteljem svojim ni sluge nad gospodarom svojim.“** (Matej, 10:24)
- 4) **I pristupivši k drugom reče tako. A on odgovarajući reče tako. A on odgovarajući reče: Hoću, gospodaru; i ne otide.“** (Matej, 21:30)
- 5) **„Za kog nemam šta upravo pisati gospodaru.“** (Deal apostolska, 25:26)
- 6) **„I rekoše: Gospodaru! Mi se opomenusmo da ovaj laža kaza još za života: Posle tri dana ustaću.“** (Matej, 27:63)

„Gospodar“ nije isto što i „Bog“ (na grčkom „kurios“) muški rod titule poštovanog i plemenitog, termin korišćen na mnoga mesta u Bibliji. Da je Isus Bog, odlomak u Bibliji u kojem piše da je on „načinjen“ gospodom ne bi imao smisla.

Biblija govori o tome da je Isus bio na nižem stepenu poštovanja od anđela

„A umanjenog malim čim od anđela vidimo Isusa, koji je za smrt što podnese večan slavom i časti, da bi po blagodati Božijoj za sve okusio smrt.“ (Jevrejima, 2:9)

Bog, Tvorac anđela, ne može biti niže od Svog sopstvenog stvorenja. S toga, Isus nije Bog.

Biblija kaže da je Isus Oca nazivao „svojim Bogom“

„A oko devetog sata povika Isus glasno govoreći: Ili! Ili! Lama savathani? Tj: Bože moj! Bože moj! Zašto si me ostavio?“ (Matej, 27:46)

„Reče joj Isus: Ne dohvataj se do mene, jer se još ne vratih k Ocu svom; nego idi k braći mojoj, i kaži im: Vraćam se k Ocu svom i Ocu vašem, i Bogu svom i Bogu vašem.“ (Jovan, 20:17)

„Koji pobedi učiniću ga stubom u crkvi Boga svog, i više neće izići napolje; i napisaću na njemu ime Boga svog, i ime novog Jerusalima, grada Boga mog, koji silazi s neba od Boga mog, i ime moje novo.“ (Otkrovenje Jovanovo, 3:12)

Isus se nije smatrao Bogom, umesto toga, Isusov Bog bio je isti kao i naš Bog.

Biblijka kažnjava da Bog ne može biti viđen

„Boga niko nije video nikad: jednorodni sin koji je u naručju Očevom, on Ga javi.“ (Jovan, 1:18)

Biblijka na dva mesta govori da je Isus optužen da je Bog

Ali je on odbio te optužbe. Prema Bibliji, u najmanje dva primera, jevreji optužuju Isusa, zbog nadnaravnih dela koja je činio, da se on pretvara Bogom ili jednakim s Bogom. Da je Isus, neka je Božija milost i blagoslov nad njim, tvrdio da je Bog, verovatno bi mu se ljudi stalno suprotstavljali i optuživali bi ga za to.

Kada je on, u ove dve situacije bio optužen, u jednom slučaju kada su ga nazvali Bogom, i drugom kada su ga nazvali jednakim s Bogom, on je odbio sve tvrdnje. Kao odgovor na tvrdnje da je jednak s Bogom, on je odmah odgovorio:

„A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: sin ne može ništa činiti sam od sebe nego što vidi da Otac čini; jer što On čini ono i sin čini onako; Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koji me je poslao.“

(Jovan, 5:19,30)

U odgovoru na optužbu da se naziva Bogom, on jevrejima prigovara „**Isus im odgovori: Ne stoji li**

napisano u zakonu vašem: Ja rekoh: bogovi ste? Ako one nazva bogovima kojima reč Božija bi, i pismo se ne može pokvariti; Kako vi govorite onome kog Otac posveti i posla na svet: Hulu na Bogu govariš, što rekoh: ja sam sin Božiji? (Jovan, 10:42-36)

Mala je verovatnoća da je ovo bio Isusov odgovor. Hastings u „Biblijskom rečniku“ (Dictionary of the Bible) kaže: „Sumnjivo je da je Isus takve reči koristio za sebe.“ Grolijerova enciklopedija pod naslovom „Isus Hrist“ nagoveštava: „nesigurno je da li izražavanje Otac/Sin (Marko, 18.32, Matej, 11:25-27.) datira od samog Isusa.“

Profesor Univerziteta Ričmond, dr. Robert Alij, nakon značajnog perioda istraživanja pronađenih starih dokumenata zaključuje da:

„Biblijski stihovi u kojima se Isus naziva Sinom Božijim su kasniji dodaci, to je ono što je crkva proizvela o njemu. Takva tvrdnja o sopstvenom božanstvu nije bila postojala kroz čitav njegov život i delo nakon rekonstrukcije. Prve tri decenije nakon Isusove smrti hrišćanstvo nastavlja da postoji ali kao jevrejska sekta. Prve tri decenije postojanja crkve protekle su unutar prostorija sinagoge. To bi bilo izvan njihove vere da su oni (sledbenici) smelo proklamovali Isuovo božanstvo.“

Pod pretpostavkom da je Isus i izgovorio da je „Božiji sin“, Šta je to značilo? Ono što prvo trebamo razumeti jeste jezik njegovog naroda, jezik jevreja kojima se obraćao.

Biblija kaže da je Bog imao mnoge „sinove“

Prvo, većina ljudi misli da ne postoje drugi stihovi koji su kontradiktorni ili označavaju jednako božansko sinovstvo drugim osobama u Starom i Novom zavetu.

Isusovo nazivanje sinom Božijim ga ne čini pravim Božijim sinom jer bi tako Adam, Jakov, Efraim, i mnogi drugi takođe trebali biti smatrani Božijim sinovima i trebali bi na isti način biti obožavani pod tim uslovima.

Adam: „Sina Matusalovog, sina Enohovog, sina Jeredovog, sina Maleleilovog, sina Kainanovog, sina Enosovog, sina Sitovog, sina Adamovog, sina Božijeg.“ (Luka, 3:38-39).

Izrailj je Božiji sin i prvorodenče: „**A ti ćeš reći Faraonu: Ovako kaže Gospod: Izrailj je sin moj, prvenac moj.**“ (Izlazak, 4:22)

„On će sazdati dom imenu mom, i utvrдиću presto carstva njegovog doveka. Ja ćeš mu biti Otac, i on će mi biti sin: ako učini šta zlo, karaće ga prutom ljudskim i udarcima sinova čovečjih.“ (2 Samuilova, 7:13-14)

„Ići će plačući, i s molitvama će ih dovesti natrag; vodiću ih pokraj potoka pravim putem, na kome se neće spoticati; jer sam Otac Izraelju, i Jefrem je prvenac moj.“ (Jeremija, 31:9)

„Vi ste sinovi Gospoda Boga svog, nemojte se rezati niti brijati među očima za mrtvacem.“ (Ponovljeni zakon, 14:1)

